

Ludzie, którzy spotkali Króla

John Phillips

Opracowanie w formie kursu studyjnego przez
Korespondencyjną Szkołę Emmaus założoną w roku 1942

Ludzie, którzy spotkali Króla

Tytuł oryginału: Men Who Met the King

Autor: John Phillips

Przekład: Marek Nalewajka (lekcje), Czesław Bassara (materiał bonusowy)

Korekta polonistyczna: Dagmara Kuźma

Redakcja techniczna: Konrad Płudowski

Skład: Grażyna Kołbasa

Druk: Drukarnia i Wydawnictwo Arka, Cieszyn, www.arkadruk.pl

Opracowane przez Emmaus International

P. O. Box 1028

Dubuque, IA 52004-1028, USA

Copyright kursu © 1991, 1993, 1998, 2004, 2011, 2019 Emmaus International

Wcześniej wydawany jako „Men Who Met the Master” (Ludzie, którzy spotkali Mistrza)

Copyright dla polskiego wydania © 2019 Wydawnictwo DK Team

ul. Paderewskiego 4

43-211 PIASEK

Kurs ten i kolejne można zamawiać pod adresem:

Biuro Emmaus

Skrytka pocztowa 15

43-200 PSZCZYNA

e-mail: biuro@emmauspolska.pl

lub

Wydawnictwo DK Team

ul. Paderewskiego 4

43-211 PIASEK

e-mail: biuro@dkteam.pl

www.sklep.dkteam.pl

ISBN: 978-83-62246-75-5

Przegląd kursu

Jezus z Nazaretu zmienił bieg historii świata, chociaż nigdy nie powołał żadnej armii, nigdy nie wywołał buntu ani nie sprawował żadnego urzędu politycznego. Nigdy nie gromadził bogactwa, nie zagarnął władzy ani nie udał się poza granice swojego małego kraju nad Morzem Śródziemnym. Całe Swoje życie spędził w ubóstwie, pracując Swoimi rękami i został stracony jako przestępca u szczytu Swojej popularności.

Jak więc Jezus zmienił ten świat? Przez powołanie poszczególnych mężczyzn i kobiet, którzy rozpoznali w Nim prawdziwego Króla - Tego, który miał zbawić świat. Podczas tego kursu dowiesz się, jak sześciu ludzi zareagowało na Jezusa. W miarę, jak będziesz studiować, zadaj sobie pytanie: „Jaka jest *moja* odpowiedź na Jezusa-Króla?”

Lekcje w tym kursie:

1. Umierający łotr	9
2. Człowiek, który ukrzyżował Chrystusa	19
3. Piłat - człowiek słabego charakteru	29
4. Człowiek, który zagłuszył głos swojego sumienia	37
5. Judasz – zdrajca	47
6. Człowiek, który urodził się dwa razy	57
MATERIAŁ BONUSOWY	67

Instrukcje dla studenta

Kurs Emmaus ma na celu pomóc Ci w *poznawaniu Boga* dzięki *lepszemu zrozumieniu Biblii* i tego, jak ona *wpływa na Twoje życie*. Jednakże kurs ten nigdy nie może zastąpić samej Biblii. Biblia jest niewyczerpanym bogactwem i żaden kurs nie może oddać pełni jej prawdy. Gdyby studium tego kursu stało się celem ostatecznym, to stałby się on przeszkodą dla Twojego duchowego wzrostu. Jeśli ten kurs posłuży do zainspirowania Cię i wyposażenia w osobistym studiowaniu Biblii, to dopiero osiągnie swój cel. Kiedy studiujesz Biblię przy pomocy tego kursu, prosz w modlitwie, aby Bóg w potężny sposób ukazał Ci zawartą w niej prawdę.

Części kursu

Kurs ten składa się z trzech części: z lekcji, sprawdzianu z danej lekcji i arkusza egzaminacyjnego.

Lekcje

Każda lekcja jest napisana tak, aby pomóc Ci w wyjaśnieniu prawd zawartych w Biblii. Przeczytaj każdą lekcję przynajmniej dwa razy – pierwszy raz, aby zyskać ogólne pojęcie o jej treści, a drugi raz uważniej, odszukując wszystkie podane odnośniki w Biblii. Czyń to, otwierając Biblię w miejscach, gdzie cytowane są podane wersety lub fragmenty. Ważne jest, abyś przeczytał wskazane fragmenty Biblii, ponieważ niektóre pytania egzaminacyjne mogą opierać się na tekście biblijnym.

Chcąc odszukać werset biblijny, pamiętaj, że fragmenty Biblii są oznaczone według księgi, rozdziału i wersetu.

Na przykład, 2 List Piotra 1:21 odnosi się do Drugiego Listu apostoła Piotra rozdział 1, werset 21. Na początku każdej Biblii znajduje się spis treści, w którym wymienione są nazwy ksiąg biblijnych i wskazany jest numer strony, od której zaczyna się dana księga. Spróbuj więc znaleźć 2 List Piotra w spisie treści i przejdź do podanego numeru strony, a następnie znajdź rozdział i werset.

Pytania sprawdzające

Pod koniec każdej lekcji znajdują się pytania sprawdzające, które oceniają Twoją znajomość materiału kursu i fragmentów Biblii. Zawierają one pytania wielokrotnego wyboru lub pytania prawda/fałsz. Po przerobieniu lekcji odpowiedz na pytania sprawdzające, zapisując swoje odpowiedzi na arkuszu egzaminacyjnym znajdującym się na końcu tego podręcznika. Jeśli masz trudności z udzieleniem odpowiedzi na pytania, przeczytaj lekcję ponownie albo posłuż się Biblią, aby się do nich odnieść.

Pamiętaj: nie odpowiadaj na pytania w oparciu o to, co myślisz lub co zawsze uważałeś. Pytania te mają na celu sprawdzenie, czy rozumiesz materiał zawarty w tym kursie i w Biblii.

A co Ty chciałbyś powiedzieć?

Dodatkowo, do części zawierającej pytania sprawdzające dołączone jest pytanie: „*A co Ty chciałbyś powiedzieć?*”. To pytanie ma zachęcić Cię do osobistej refleksji i pomóc ci w wyrażeniu swoich myśli i odczuć towarzyszących przeczytanej lekcji. Odpowiedzi nie należy zapisywać w arkuszu egzaminacyjnym, ale bezpośrednio pod tym pytaniem kończącym daną lekcję.

Arkusz egzaminacyjny

Wykorzystaj arkusz egzaminacyjny umieszczony na końcu podręcznika w celu zdania egzaminu. Kiedy już ustalisz właściwą odpowiedź na pytania sprawdzające, zakreśl odpowiednie litery w arkuszu egzaminacyjnym. Jeśli studiujesz wraz z koordynatorem najlepiej z Emmaus i on posługuje się innym arkuszem egzaminacyjnym, skorzystaj z jego arkusza zamiast z tego, który jest podany w tym podręczniku.

Napisz to!

Arkusz egzaminacyjny zawiera również trzy pytania nazywane *Napisz to!* Są to pytania dotyczące zastosowania poznanych treści w codziennym życiu.

Napisz to!

Pytania Napisz to! będą dotyczyć Twojej głowy (myślenia), serca (odczuć) i rąk (wykonywania).

1. **Głowa.** Pierwsze pytanie jest ogólnym, istotnym pytaniem dotyczącym całego kursu.
2. **Serce.** Następne pytanie dotyczy tego, w jaki sposób kurs wpływa na Twoje postrzeganie Boga, siebie samego lub innych ludzi.
3. **Ręce.** Ostatnie pytanie dotyczy tego, jakie działania musisz podjąć w odpowiedzi na to, czego się nauczyłeś.

Pytania zostaną przejrzone i sprawdzone przez koordynatora Emmaus, oficjalnego przedstawiciela Emmaus International, który został przeszkolony, aby cię poprowadzić, zachęcić i udzielić Ci odpowiedzi.

Prośby modlitewne lub pytania

Możesz zadać swoje pytania na arkuszu egzaminacyjnym, abyśmy mogli lepiej poznać Ciebie i Twoje potrzeby. Prosimy o konkretne pytania na temat Biblii, Boga lub innych spraw duchowych. Możesz również dołączyć osobistą prośbę modlitewną, a my będziemy się modlić o Ciebie.

Sposoby wysłania arkusza egzaminacyjnego

Kiedy odpowiesz na wszystkie pytania w arkuszu egzaminacyjnym, sprawdź je uważnie. Następnie delikatnie oderwij kartkę wzdłuż linii perforowanej. Prosimy, abyś nie wyrywał kartki zawierającej pytania egzaminacyjne znajdujące się na końcu każdej lekcji; prześlij nam tylko arkusz egzaminacyjny.

Wypełnij dane kontaktowe i prześlij arkusz egzaminacyjny do koordynatora Emmaus lub do osoby, od której go otrzymałeś (na odwrocie tej strony wskazujemy kilka opcji przesyłania arkusza egzaminacyjnego).

OPCJA 1: Prześlij arkusz egzaminacyjny do koordynatora Emmaus

Jeśli znasz swojego koordynatora Emmaus, przekaz mu wypełniony arkusz egzaminacyjny albo prześlij na następujący adres (jeśli adres nie został podany, przejdź do opcji 2).

OPCJA 2: Prześlij arkusz egzaminacyjny na adres biura Emmaus

Jeśli powyżej nie ma adresu albo nie wiesz, kto jest twoim Koordynatorem Emmaus i nie jesteś pewny, gdzie wysłać swój arkusz egzaminacyjny, możesz:

Wysłać go na adres pocztowy:

*Biuro Emmaus
Skrytka pocztowa nr 15
43-200 PSZCZYNA*

Prześłać skan lub zdjęcie

obu stron na poniższy adres mailowy:
biuro@emmauspolska.pl

Odbieranie wyników kursu

Swój oceniony arkusz egzaminacyjny otrzymasz tą drogą, którą się posłużyłeś, wysyłając go, tj. pocztą lub e-mailem, włącznie z oceną końcową i odpowiedzią koordynatora Emmaus.

Po wysłaniu i sprawdzeniu tego kursu otrzymasz dyplom zaświadcający o jego ukończeniu. Rejestr kursów jest dostępny w biurze Emmaus lub u Twojego koordynatora Emmaus.

Lekcja 1

Umierający łotr

„A prowadzono także dwóch innych złoczyńców, by ich razem z nim zgładzić. A gdy przyszli na miejsce, zwane Trupią Czaszką, ukrzyżowali go tam, także i złoczyńców, jednego po prawicy, a drugiego po lewicy. A Jezus rzekł: Ojczy, odpuść im, bo nie wiedzą, co czynią. A przy dzieleniu się jego szatami rzucali losy. A lud stał i przyglądał się. Przełożeni zaś naśmiewali się, mówiąc: Innych ratował, niechże ratuje samego siebie, jeżeli jest Chrystusem Bożym, tym wybranym. Sztydzili z niego także i żołnierze, podchodząc doń i podając mu ocet, i mówiąc: Jeżeli Ty jesteś królem żydowskim, ratuj samego siebie. Był też i napis nad nim: Ten jest królem żydowskim. Tedy jeden z zawieszonych złoczyńców urągał mu, mówiąc: Czy nie Ty jesteś Chrystusem? Ratuj siebie i nas. Drugi natomiast, odezwawszy się, zgromił tamtego tymi słowy: Czy ty się Boga nie boisz, choć taki sam wyrok ciąży na tobie? Na nas co prawda sprawiedliwie, gdyż słuszną ponosimy karę za to, co uczyniliśmy, Ten zaś nic złego nie uczynił. I rzekł: Jezu, wspomnij na mnie, gdy wejdziesz do Królestwa swego. I rzekł mu: Zaprawdę powiadam ci, dziś będziesz ze mną w raju” (Ewangelia według Łukasza 23:32-43).

Około dziewiątej rano został przybity do krzyża nieznany żydowski przestępca. Nad jego głową umieszczono napis z oskarżeniem przeciwko niemu. Jednak zanim minął ten dzień i skazaniec umarł, został zbawiony, stając się pierwszym owocem Golgoty.

Między piątą a szóstą po południu przyszli rzymscy żołnierze i połamali łotrowi nogi. Ręce nie mogły dłużej utrzymać ciężaru ciała i przez uduszenie nastąpiła jego śmierć. Tak odszedł do wieczności - z Bogiem!

Bóg odpuścił grzechy temu człowiekowi, którego imienia nie znamy, zupełnie tak samo, jak odpuszcza wszystkim innym. Nie dostał on odpuszczenia dzięki uczęszczaniu do kościoła. Gdy umierał, nie było jeszcze żadnego kościoła. Nie dowiedział się o wieczności w niebie przez czytanie swojej Biblii czy przez własne wysiłki, aby być dobrym, albo przez prowadzenie nienagannego życia. Nie zbawił go chrzest. Został zbawiony po prostu przez zwrócenie się do Pana Jezusa Chrystusa.

Był człowiekiem, który umierał

Kiedy widzimy tego żydowskiego złoczyńcę po raz pierwszy, jest już bliski śmierci. Z każdą minutą jego oddech był coraz płytszy.

Im bliższy był śmierci, tym więcej myślał o swoim grzechu i o tym, że jego wyrok śmierci był zasłużony. **„Słuszną ponosimy karę za to, co uczyniliśmy”** - powiedział do drugiego złoczyńcy ukrzyżowanego tuż obok. Jego grzechy były publicznie znane, gdyż zostały wypisane i przybite do krzyża, na którym umierał.

A co z grzechami, o których nikt nie wiedział? Co z jego ukrytymi grzechami? Co z rzeczami, które powinien był zrobić, a nie zrobił? Czytamy, że **„Bóg sądzić będzie ukryte sprawy ludzkie przez Jezusa Chrystusa”** (List do Rzymian 2:16).

Skazaniec umierał, lecz przecież my także powoli zmierzamy ku śmierci. Próbujemy ominąć ten nieprzyjemny temat i jak struś

chowamy głowę w piasek. Śmierć jest tak wstrząsająca, że nie chcemy o niej myśleć. Jednak z pewnością wszyscy umrzemy.

Umieramy wszyscy z tego prostego powodu, że jesteśmy grzesznikami. O tym także nie lubimy myśleć, ale jest to tak samo pewne, jak śmierć. **„Zapłatą za grzech jest śmierć”** - mówi Bóg (List do Rzymian 6:23) i nic tego nie zmieni, nawet jeśli temu zaprzeczymy albo zignorujemy to. Ten złoczyńca umierający na krzyżu był grzesznikiem przez całe swoje życie, ale w obliczu śmierci musiał się zmierzyć ze swoim grzechem i zaczął odczuwać jego żądło.

Był człowiekiem, który zaczął się zastanawiać

Spójrz na niego, jak cierpi na krzyżu, szalejąc z pragnienia i strachu, przeklinając ból i przeklinając Chrystusa. Kilka lat przed tym wydarzeniem Pan Jezus powiedział: **„Miłujcie nieprzyjaciół waszych, dobrze czyńcie tym, którzy was nienawidzą, błogosławcie tym, którzy was przeklinają, módlcie się za tych, którzy was krzywdzą”**. Pan Jezus zawsze robił to, czego nauczał. Gdy rzymscy żołnierze przybijali Go do krzyża, prosił Swego niebiańskiego Ojca, aby im odpuścił. Możemy więc być pewni, że im bardziej umierający złoczyńca Go przeklinał, tym bardziej Pan Jezus modlił się o niego.

Po pewnym czasie przestał przeklinać i zaczął przyglądać się Jezusowi. Patrzył na twarz Syna Bożego - pobitą i poranioną. Ujrzał świętość i pokój wypisane na Jego twarzy. Zobaczył okropną koronę z cierni wciśniętą mocno na krwawiącą głowę Jezusa. Spojrzał wyżej i ujrzał wypisany wyrok, jaki Rzymianie przybili do krzyża Jezusa: **„Jezus Nazareński, król żydowski”**. Im dłużej patrzył, tym bardziej się uspokajał.

**Umierający łotr
dostał zbawienia
dzięki temu, że
nawrócił się do Pana
Jezusa Chrystusa.**

Być może przypomniało mu się to, czego uczono go w dzieciństwie. Być może przypomniały mu się słowa, których jako dziecko nauczył się na pamięć: „**Lecz on zraniony jest za występki nasze, starty za winy nasze. Ukarany został dla naszego zbawienia, a jego ranami jesteśmy uleczeni.... Gdy złożą swoje życie w ofierze (...)**” (Księga Izajasza 53:5.10). Czy to właśnie o tym Jezusie mówił prorok Izajasz? Czy mówił to właśnie o ukrzyżowaniu Mesjasza? Być może przypomniawszy sobie historię o Mojżeszu, który wywyższył węża na pustyni. Umierający Izraelici mogli uratować swoje życie po prostu patrząc na węża zawieszzonego na wysokim drzewcu. Być może jeśli spojrzy na Jezusa... I zaczął spoglądać na Jezusa, aż ujrzał Go w zupełnie nowym i wspaniałym świetle.

Wtedy zaczął słuchać. Przypomniał sobie, jak Jezus powiedział: „**Ojczy, odpuść im, bo nie wiedzą, co czynią**”. Zaczął też słuchać tego, co inni mówili o Jezusie: „**Innych ratował, niechże ratuje samego siebie**”. Usłyszał Ewangelię od nieprzyjaciół Chrystusa - i uwierzył!

Uwierzył, że Jezus był tym długo oczekiwanym Mesjaszem Izraela. „**Czy ty się Boga nie boisz - powiedział do drugiego ukrzyżowanego przestępcy - choć taki sam wyrok ciąży na tobie?**”. Uwierzył, że Jezus był niewinny. Być może uwierzył, że Jezus był bez grzechu: „**Ten nic złego nie uczynił**” - powiedział. Uwierzył, że Jezus może go zbawić: „**Jezu, wspomnij na mnie**” - zawołał. Uwierzył, że Jezus jest Królem: „**Wspomnij na mnie, gdy wejdiesz do Królestwa swego**”. Uwierzył, że Królestwo Chrystusa znajdowało się gdzieś poza śmiercią. I nawet uwierzył, że może mieć w nim swój dział!

W taki sposób ten nieznany przestępca uwierzył w całej pełni. Z pewnością jego modlitwa zabrzmiała dla umierającego Chrystusa niczym słodka muzyka!

Nie miał on tak wielu okazji, by zaufać Chrystusowi, jak my. Nie czytał Ewangelii, siedząc w domu, w miękkim fotelu. Nie miał

przyjaciół, którzy modlili się o jego zbawienie. Nie miał ani jednej strony Nowego Testamentu. Umierał w straszliwych męczarniach. Mimo tego uwierzył, gdyż patrzył i słuchał. W obliczu śmierci, ostatniej pewnej rzeczy w jego życiu - zwrócił się do Jezusa i został zbawiony.

Był człowiekiem, który został uwolniony

„Każdy bowiem, kto wzywa imienia Pańskiego, zbawiony będzie” (List do Rzymian 10:13). „Jezu, wspomnij na mnie” - zawołał ten biedny człowiek, a Pan go usłyszał i zbawił od razu. Został zbawiony jedynie dzięki swojej wierze w Jezusa. Dokładnie tak samo Bóg może zbawić ciebie, jeśli uświadomisz sobie swój grzeszny stan i zawołasz do Niego z wiarą.

Umierający złoczyńca został zbawiony i zapewniony o swoim zbawieniu: „Dziś będziesz ze mną w raju” - obiecał mu Pan. „Krew Jezusa Chrystusa, Syna jego, oczyszcza nas od wszelkiego grzechu” (1 List Jana 1:7). Pewien autor pieśni wyraził tę myśl w swoim znanym hymnie:

Baranek już zgładził grzechowy dług mój,
Gdy za mnie przekleństwem się stał.
I za mnie na krzyżu On żywot dał swój
Moja duszo, nie żałuj Mu chwał!

Około godziny piętnastej Zbawiciel grzeszników zmarł. Światłość świata odeszła do ciemności śmierci, aby oświetlić drogę przestępcy, który był pierwszym owocem Jego śmierci.

Pomiędzy godziną siedemnastą a osiemnastą tego dnia agonia przestępcy została zakończona przez Rzymian (Ewangelia według Jana 19:31-34). Jednak chwilę później osobiście spotkał się on z Panem Jezusem. Wyciągnęli do siebie przebite gwoździemi dłonie.

Ten, któremu cześć oddawali aniołowie, wprowadził zbawionego złoczyńcę do raju.

Pamiętajmy jednak, że z Chrystusem zostało ukrzyżowanych dwóch złoczyńców. Jeden został zbawiony, więc wszyscy możemy mieć nadzieję na niebo. Jeden pozostał zgubiony, a więc żaden z nas nie powinien zwlekać z upewnieniem się, czy niebo jest jego ostatecznym przeznaczeniem. Ten zgubiony odszedł sprzed oblicza Chrystusa i został na wieki oddzielony od Boga.

Czy uwierzysz
w Chrystusa?
Wybór należy
do ciebie!

Spotkanie z ukrzyżowanym Chrystusem na Golgocie, twarzą w twarz, to punkt zwrotny w twoim życiu. Którą drogę wybierzesz? Czy uwierzysz w Chrystusa? Czy wezwiesz imienia Pańskiego i zostaniesz zbawiony od swego grzechu? Czy też odwrócisz się od Niego i odejdiesz od Niego na zawsze? Wybór należy do ciebie.

SPRAWDZIAN DO LEKCJI 1

By przystąpić do sprawdzianu, użyj arkusza egzaminacyjnego, znajdującego się na stronach 81 i 82 tej książki.

- 1. Łotr został ukrzyżowany z Chrystusem:**
 - A. W więzieniu w Jerozolimie.
 - B. Na miejscu zwanym Golgota.
 - C. Na wysypisku śmieci poza Jerozolimą.
 - D. W ogrodzie zwanym Getsemane.

- 2. Umierający łotr miał pewność życia wiecznego dzięki temu, że:**
 - A. Chodził do kościoła.
 - B. Czytał swoją Biblię.
 - C. Czynił dobrze.
 - D. Nawrócił się do Pana Jezusa jako swojego Zbawiciela.

- 3. Biblia mówi, że „żądłem śmierci jest...”:**
 - A. Grób.
 - B. Piekło.
 - C. Agonia.
 - D. Grzech.

- 4. Wszyscy ludzie w końcu umrą, ponieważ:**
 - A. Wszyscy ludzie są grzesznikami.
 - B. Nie ma odpowiednich lekarstw na wszystkie choroby.
 - C. Nie wiemy do końca, jak właściwie dbać o swoje ciało.
 - D. Ludzie nie są stworzeni, by żyć wiecznie.

5. Umierający łotr:

- A. Z początku wyśmiewał się z Chrystusa, ale później zawołał do Niego.
- B. Zawsze był pobożnym naśladowcą Pana Jezusa.
- C. Poprosił jednego z uczniów, aby modlił się za niego.
- D. Dowiedział się od Pana Jezusa, że musi trochę poczekać, zanim będzie mógł wejść do raju.

6. Umierający łotr usłyszał od nieprzyjaciół Chrystusa następujące słowa:

- A. „Idąc na cały świat, głoscie Ewangelię”.
- B. „Patrz, jak go miłował”.
- C. „Ten grzeszników przyjmuje i jada z nimi”.
- D. „Innych ratował, niechże ratuje samego siebie”.

7. Umierający łotr przyznał, że Pan Jezus był:

- A. Obiecanym Mesjaszem.
- B. Niewinny.
- C. Królem.
- D. Wszystkie odpowiedzi są prawidłowe.

8. Jedyną rzecz, jaką miał umierający łotr, to:

- A. Prosta wiara w Pana Jezusa.
- B. Przyjaciele na wysokich stanowiskach.
- C. Dobra reputacja.
- D. Mnóstwo pieniędzy.

9. Kiedy łotr zaufał Chrystusowi jako swojemu Zbawicielowi, był pewny, że pójdzie do nieba, ponieważ Pan Jezus powiedział:
- A. „Twoja wiara cię zbawiła”.
 - B. „Ten ból trwać będzie tylko małą chwilę”.
 - C. „To jest mój krzyż, który muszę nieść”.
 - D. „Dziś będziesz ze mną w raju”.
10. Czytając w Biblii o dwóch łotrach umierających z Jezusem, dowiadujemy się, że:
- A. Obaj łotry zostali zbawieni.
 - B. Jeden łotr został zbawiony, a drugi zgubiony.
 - C. Chrystus zbawia tylko tych ludzi, którzy są dobrzy.
 - D. Wszyscy ludzie pewnego dnia będą zbawieni.

A co Ty chciałbyś powiedzieć?

Gdybyś wiedział, że umierasz, o czym byś myślał/a?
